

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/101/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010498
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817010498.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi samosudcom Mgr. Vojtechom Chmelanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. mája 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný: P. X., nar. XX.XX.XXXX v V., okres Prievidza, trvale bytom P., Y. č. XX/XX, t.č. bytom P., R.. Š. č. X/XX,

je vinný, že

1) s U. E. v presne nezistený deň v období od 01. septembra 2016 do 07. septembra 2016 v čase medzi 17.00 hodinou až 19.00 hodinou v Obci O. P. vzali z bytu na B. ulici číslo XX/XX jeden kus LCD televízor čiernej farby značky SAMSUNG s uhlopriečkou 102 centimetrov, model H. a to tak, že po tom, ako vošli do bytu, ktorý patrilo rodičom U. E., strážil pri vchodových dverách bytu, či nejdú rodičia U. E., počkal na U. E., kým nevynesie televízor z bytu, zabezpečil uzamknutie dverí pri odchode a tento televízor na žiadosť U. E. mu aj pomohol odpredať inej osobe, čím spôsobil poškodenie B. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. ulica číslo XX/XX, O. P. škodu vo výške 242,79 eur,

2) s U. E. dňa 08. septembra 2016 v presne nezistenom čase po 22.00 hodine vzali v Obci O. P. z bytu na B. ulici číslo XX/XX krabičku so zlatými šperkmi obsahujúcu konkrétne jeden kus dámsky prsteň v kombinácii s červeným a žltým zlatom o hmotnosti 1,97 gramov v hodnote 70,92 eur, jeden kus dámsky prsteň zo žltého zlata s bielym očkom o hmotnosti 2,54 gramov v hodnote 91,44 eur, jeden kus dámsku obrúčku zo žltého zlata o hmotnosti 4,49 gramov v hodnote 161,64 eur a jeden kus pánsku obrúčku zo žltého zlata o hmotnosti 5,09 gramov v hodnote 183,24 eur a to tak, že po tom, ako sa nemohli dostať do vchodu, mu U. E. dal „stupáka“, aby sa dostal do vchodu cez pootvorené okno, kde mal ísť po krabičku so zlatom, následne vošiel za pomoci pravých kľúčov, ktoré mal od U. E. do bytu a po tom, čo sa U. E. dostal tiež do bytu, mu tam podal krabičku s uvedenými prsteňmi, pričom taktiež dával pozor pri vchodových dverách, či nepôjdu rodičia U. E. a následne po opustení bytu prijal od U. E. jeden z uvedených prsteňov v ten deň vzatých, konkrétne jeden kus dámsky prsteň zo žltého zlata s bielym očkom o hmotnosti 2,54 gramov v hodnote 91,44 eur, pričom aj pomohol čiasť prsteňov U. E. založiť do záložne na svoje meno, čím spôsobil poškodenie B. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. ulica číslo XX/XX, O. P. škodu odcudzením spolu vo výške 507,24 eur,

t e d a

v bodoch 1), 2)

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

t ý m s p á c h a l

v bodoch 1), 2)

pokračovací prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z.

a za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 56 ods.1,2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške vo výške 400 (štyristo) eur.

Podľa § 57 ods.3 Trestného zákona pre prípad zmarenia uloženého peňažného trestu stanovuje sa mu náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace.

Podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku sa poškodená B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. P., B. č. XX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného P. X., vypočul poškodenú B. E., svedkov U. E., L. U., U. V., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaný P. X. tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní pokiaľ sa týkalo skutkov pod bodmi 1), 2) poprel spáchanie trestnej činnosti. Uviedol, že poškodeného pozná, lebo je to jeho bratranec, ktorý býva na F. v P. a bol ho aj tam niekoľkokrát navštíviť, pričom uviedol, že aj v O. P. bol s U. E. asi trikrát. Pokiaľ sa týkalo skutku pod bodom 1), obžalovaný uviedol, že mu volal U. E., že chce predáť televízor, aby mu zabezpečil odvoz. On preto zohnal kamaráta, aby ich odviezol do O. P.. Potom z P. odišli do O. P., kde spolu s U. E. z auta vystúpili a odišli do bytu v O. P., kde U. E. z bytu zobral televízor, on zamkol byt a odišli s televízorom do auta. On potom v aute cez internet zistil, kto má záujem o kúpu televízora. Následne potom na základe inzerátov zistil, kto má záujem o televízor, následne potom volal predmetnej osobe, ktorá chcela televízor kúpiť. S touto osobou sa dohodol, že sa stretnú na ihrisku v P., po príchode na ihrisko sa tam už záujemca o kúpu televízora nachádzal. On potom zobral televízor a odniesol ho predmetnej osobe, kde sa s touto osobou dohadoval ohľadne ceny, pričom viackrát sa vrátil k autu za U. E., aby sa dohodli na cene. Televízor potom predmetnej osobe predal za sumu 250 eur, ktoré odovzdal U. E., ktorý mu následne dal 20 eur. Obžalovaný nevedel vysvetliť, prečo on predával a zisťoval osobu, ktorá chce kúpiť televízor, keď televízor chcel predáť U. E.. Pokiaľ sa týkalo skutku pod bodom 2), obžalovaný uviedol, že ho U. E. opätovne požiadal, aby s ním išiel do O. P., pričom mu neuviedol, prečo tam chce ísť. Uviedol, že s U. E. tam išiel taxíkom, U. E. nemal kľúče, preto mu U. E. dal „stupáka“, aby sa dostal do vchodu cez pootvorené okno, kde mal ísť potom do bytu pre krabičku so zlatom, následne mu U. E. otvoril za pomoci pravých kľúčov dvere, on vošiel do bytu a po tom, čo sa U. E. dostal tiež do bytu mu tento podal krabičku s prsteňmi, nasadli do taxíka a odišli preč, pričom U. E. mu z krabičky dal jeden prsteň, ktorý on následne založil do záložne, pričom aj U. E. ďalší prsteň založil. Na záver svojej výpovede uviedol, že podľa jeho názoru, on nekradol, on s U. E. chodil z toho dôvodu, že U. E. mu dlhoval peniaze a on chcel, aby mu ich U. E. vrátil.

Poškodená B. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že k spáchaniu trestnej činnosti sa nevie vyjadriť, pretože tam nebola prítomná. Uviedla, že v septembri 2016 jej manžel povedal, že mu policajti oznámili krádež. Keď prišla do bytu v O. P. zistila, že chýba televízor, následne zistila, že jej chýbajú zlaté predmety. Uviedla, že syn v tom čase býval s otcom v P., preto nahlásila všetko na Políciu, následne potom zistila od syna U. E., že on jej zobral kľúče od bytu v O. P.. Na záver svojej výpovede uviedla, že potom sa syna pýtala, prečo to urobil, na čo jej syn povedal, že veci zobral kvôli peniazom a že s ním bol obžalovaný. Na záver poškodená uplatnila nárok na náhradu škody, uviedla, ktoré veci jej boli vrátené.

Svedok U. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sa pozná, lebo sú vzdialení príbuzní, je mu to vzdialený V.. Uviedol, že obžalovaný v tom čase vedel, že býva v P. na sídlisku F., nevedel uviesť, či obžalovaný vedel, že matka má byť aj v O. P.. Pokiaľ sa týkalo skutku (pod bodom 1), svedok uviedol, že volal predmetného dňa U. V., aby ho zaviezol do O. P.. Po príchode do P. ho U. V. s obžalovaným odviezol do O. P. na ulicu B.. Svedok uviedol, že obžalovanému povedal, že chce zobrať televízor rodičom a bol s ním dohodnutý, že mu tento televízor pomôže predať. Svedok uviedol, že po tom, čo z auta vystúpili, on s obžalovaným odišli do predmetného bytu, on otvoril dvere bytu pravými kľúčmi, ktoré predtým zobral matke a obžalovanému povedal, aby dával pozor, že keby išli jeho rodičia, aby mu to povedal. Potom on z bytu zobral televízor, obžalovaný zamkol dvere a predmetný televízor odviezli do auta. Po príchode k autu tento televízor dali do auta, obžalovaný potom zabezpečil predaj televízora v P. na ihrisku, pričom po predaji televízora mu obžalovaný dal peniaze a obžalovanému dal nejaké peniaze z dôvodu, že mu dlhoval peniaze a následne potom odišli do Mesta P.. Pokiaľ sa týkalo skutku pod bodom 2), svedok uviedol, že predmetného dňa spolu s obžalovaným opätovne odišiel do O. P. a to taxíkom, po príchode do Obce O. P. vystúpili pred predmetnou bytovkou, avšak nemohol sa dostať do vchodu bytovky, preto dal obžalovanému tzv. „stupáka“, aby sa dostal do vchodu cez pootvorené okno, povedal mu, kde mal ísť v byte po krabičku so zlatom, následne on potom vošiel za pomoci pravých kľúčov do bytu, potom mu obžalovaný dal krabičku so zlatom, nevedel uviesť, aké zlato sa tam nachádzalo, potom odišli z bytu preč, odišli do P. a zlato založili do záložne a z dôvodu, že obžalovanému dlhoval peniaze, z peňazí, ktoré mu boli vyplatené v záložni, dal nejaké peniaze aj obžalovanému.

Svedok U. V. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že niekedy začiatkom mesiaca september 2016 mu volal kamarát U. E., že potrebuje, aby mu pomohol čosi odviezť z Obce O. P.. On preto s motorovým vozidlom išiel do Mesta P., bolo to nejako v podvečer, pričom do vozidla nastúpil U. E. s nejakým kamarátom, ktorého predtým nepoznal, poznal ho len z videnia, že pochádza z Obce U.. On potom U. E. s obžalovaným odviezol do O. P. na ulicu B., pričom na pokyn U. E. auto odstavil na okraji ulice B. pri bytovkách. Ďalej uviedol, že počas celej doby sa nehovorilo, že sa má odviezť nejaký televízor. Potom z vozidla vystúpil U. E. s obžalovaným a odišli preč, on zostal v aute, pričom to bolo asi 150 metrov od auta, keď vstúpili do bytovky. Po chvíli sa obaja vrátili a mali so sebou televízor, on s autom odišiel preč, pretože nikto mu nehovoril o tom, že sa má odviezť televízor, potom sa s autom vrátil späť, pričom obžalovaný s U. E. tento televízor naložili do kufra auta a povedali, aby ich odviezol na ihrisko v Obci P., čo on aj urobil. Svedok uviedol, že si pamätá, že po ceste ohľadne televízora zo svojho mobilu volal obžalovaný. Na záver svojej výpovede svedok uviedol, že na ihrisku potom obžalovaný vystúpil z auta, z kufra vzal televízor a dal ho nejakému chalanovi, potom sa obžalovaný vrátil späť do auta a on obžalovaného a U. E. odviezol do Mesta P..

Svedok L. U. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že on mal na internetovej stránke inzerát, že kúpi televízor s uhlopriečkou 100 centimetrov, pričom predmetného dňa mu niekto volal na mobilný telefón, že má pre neho predmetný televízor, pričom sa dohodli, že sa stretnú okolo 20.00 až 21.00 hodiny na ihrisku v P.. Ďalej uviedol, že on na ihrisko v stanovený čas prišiel na svojom osobnom motorovom vozidle, pričom tam prišiel aj obžalovaný na osobnom motorovom vozidle. Následne potom obžalovaný z vozidla vystúpil a s televízorom prišiel k nemu a predstavil sa menom Š., či bol ešte niekto vo vozidle, svedok uviesť nevedel. Na záver svojej výpovede svedok uviedol, že obžalovaný mu odovzdal televízor značky SAMSUNG o uhlopriečke 102 centimetrov a on dal obžalovanému sumu 250 eur, ktorú obžalovaný požadoval a následne sa rozišli, pričom on dal televízor do kufra, kde sa televízor poškodil.

V spise sa nachádzajú aj listinné dôkazy a to odborné vyjadrenia z L. s.r.o. ohľadne ohodnotenia odcudzených vecí, doklady k odcudzeným veciam, záložné zmluvy, z ktorých vyplýva, kto, kedy a kde odcudzené veci založil.

Súd po zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrne, hoci obžalovaný poprel spáchanie trestnej činnosti, z konania je jednoznačne usvedčený výpoveďou poškodenej B. E., výpoveďami svedkov U. E., L. U., U. V., ako aj listinnými dôkazmi. Z prevedeného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný spoločne s U. E. v období od 01. septembra 2016 do 08. septembra 2016 prišli do bytu v Obci O. P. a vzali z bytu na B. ulici číslo XX/XX, jednak jeden kus LCD televízor čiernej farby značky SAMSUNG s uhlopriečkou 102 centimetrov, model H. XX, jednak krabičku so

zlatými šperkami obsahujúcu konkrétne jeden kus dámsky prsteň v kombinácii s červeným a žltým zlatom o hmotnosti 1,97 gramov v hodnote 70,92 eur, jeden kus dámsky prsteň zo žltého zlata s bielym očkom o hmotnosti 2,54 gramov v hodnote 91,44 eur, jeden kus dámsku obrúčku zo žltého zlata o hmotnosti 4,49 gramov v hodnote 161,64 eur a jeden kus pánsku obrúčku zo žltého zlata o hmotnosti 5,09 gramov v hodnote 183,24 eur, ktoré následne predali, resp. založili do záložne. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že obrana obžalovaného je len účelová. Z prevedeného dokazovania jednoznačne vyplynulo z výpovede samotného obžalovaného, ako i z výpovede svedka U. E., že U. E. dlhoval peniaze obžalovanému. Tvrdenie obžalovaného, že zabezpečoval odvoz do O. P. ohľadne odvezenia televízora je jednoznačne vyvrátené výpoveďou svedka U. V., pričom z výpovede samotného svedka U. E. vyplýva, že keď s obžalovaným prišiel k bytu, tohto upozorňoval, aby dával pozor, či neprichádzajú do bytu jeho rodičia (hoci zo samotnej výpovede obžalovaného vyplýva, že vedel, že U. E. býva v Meste P.), čo muselo u obžalovaného vzbudiť pozornosť, že sa dopúšťa trestnej činnosti, pričom aj z výpovedí svedkov U. V., L. U. vyplýva, že celý predaj televízora zabezpečoval obžalovaný, teda, obrana obžalovaného, že o ničom nevedel je len účelová. Taktiež obrana obžalovaného, pokiaľ sa týkalo skutku pod bodom 2) bola jednoznačne vyvrátená výpoveďou svedka U. E., ktorý vo svojej výpovedi popísal celý priebeh deja, ako sa skutok stal a nepriamo z konania obžalovaného usvedčujú aj listinné dôkazy a to najmä záložné zmluvy, keď obžalovaný spolu s U. E. ihneď odcudzené veci založili do záložne. Súd preto konanie obžalovaného tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej kvalifikoval ako pokračovací prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods.1 Trestného zákona, pretože obžalovaný si spoločným konaním so svedkom U. E. prisvojili cudzie veci tým, že sa ich zmocnili a spôsobili tak malú škodu poškodenej B. E.. Pokiaľ obhajoba namietala, že u obžalovaného sa jedná len o priestupky spáchané jednotlivými konaniami obžalovaného, pretože každý skutok nedosahuje malú škodu, teda každý z týchto skutkov nenapĺňa znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu (prečinu krádeže, ale len priestupku), pričom obhajoba poukazovala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Urto 5/2015, sp. zn. 3Urto 6/2014, s poukazom na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR pred týmito rozhodnutím, súd poukazuje na to, že v danom prípade súd nemôže prihliadať na rozhodnutie určitého senátu Najvyššieho súdu SR, pretože kolégium Najvyššieho súdu SR vo svojom rozhodnutí konštatovalo, že pri pokračovacom trestnom čine sa jednotlivé škody spočítavajú, preto súd toto konštatovanie zo strany obhajoby bral ako účelové, pretože obhajoba sa snažila konanie obžalovaného maximálne riešiť ako priestupok proti majetku, pričom pri páchaní pokračovacej trestnej činnosti najnovšie rozhodnutia kolégia Najvyššieho súdu SR (takéto rozhodnutie kolégia Najvyššieho súdu SR teda jednoznačne zjednotil prax v oblasti rozhodovania v takýchto otázkach) jednoznačne uvádza, že pri pokračovacom trestnom čine sa jednotlivé pokračovacie skutky ohľadne škody spočítavajú. Pokiaľ obhajoba teda namieta, že nebola naplnená skutková podstata trestného činu kladeného obžalovanému za vinu, resp. že obžalovaný nemal úmysel spáchať trestný čin, súd v danom prípade vzhľadom na prevedené dokazovanie poukazuje na tú skutočnosť, že zo samotnej výpovede obžalovaného vyplýva, že vedel, kde býva svedok U. E., t.j. v Meste P., napriek tomu U. E. pomáhal odcudzovať veci tak, ako to je uvedené v obžalobe, pretože ako sám uviedol, svedok U. E. mu dlhoval peniaze, teda podľa názoru súdu, obžalovaný konal v priamom úmysle pomôcť U. E. pri odcudzovaní vecí, teda konal ako spolupáchateľ pri páchaní trestnej činnosti a teda musel si byť obžalovaný vedomý aj toho, že odcudzením vecí môže byť škoda aj vyššej výšky, ako bola obžalovanému kladená za vinu. Pokiaľ obhajoba poukazovala na porušenie práv obžalovaného v prípravnom konaní, súd musel konštatovať, že súd pri rozhodovaní na tieto dôkazy vôbec neprihliadal.

Obžalovaný svojím konaním porušil záujem štátu na ochrane majetku fyzických osôb. Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť, ani priťažujúcu okolnosť. Motívom konania u obžalovaného bola snaha bezpracne získať finančné prostriedky.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Trinásťkrát bol riešený v priestupkovom konaní a to prevažne v oblasti cestnej dopravy. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia § 56 ods.1,2 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, peňažný trest v dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výške 400 eur a pre prípad zmarenia uloženého peňažného trestu stanovil mu súd náhradný trest odňatia slobody v trvaní dva mesiace.

Súd mal za to, že takto uložený peňažný trest bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného a splní aj svoj prevýchovný účel.

Poškodená B. E. si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, avšak škodu, ktorú jej spôsobil samotný obžalovaný riadne nedokladovala, niektoré veci jej boli vrátené, preto ju súd s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.